

esse, og at han saa maa træde tilbage, og en Suppleant maa træde til og udføre hans Forretninger. Hvilke Egenskaber disse Mænd skulle være i Besiddelse af for at være inhabile til at komme ind i en saadan Kommission, kan jeg vanskelig tænke mig. Ja, dersom de ejede hele Strækningen, hvorover Banen skulde gaa, saa vare de inhabile, thi saa havde de Interesser over hele Linien, men der er dog ikke ret mange Steder, hvor sligt finder Sted. For den enes Vedkommende ved jeg, at noget saadant slet ikke er Tilfældet. Den anden har en større Ejendom, hvor Banen skal gaa, og maaske kunde der ogsaa være Familieforbindinger, som kunde foranledige, at han ikke kunde være med. Men i det hele taget er der her sikkert foregaaet noget, som den højtærede Minister ikke burde have givet Medhold. Ganske vist siger den højtærede Minister, at man kan ikke standse Sagen, noget er udbetalt, og der ventes paa Udbetalingen af Resten til de andre, som have afstaaet Jord, og man kan ikke standse for denne Sags Skyld. Det kan gerne være, at det er vanskeligt at foretage noget, men det er ganske vist en meget daarlig Oprensning for de Mænd, der have lidt Tab paa Grund af denne ekstraordinære Foranstaltning, som kgl. Kommissarius har givet Anledning til. Men maaske kunde kgl. Kommissarius f. Eks. faa en Meddelelse fra Ministeriet om at have handlet urigtigt i dette Tilfælde og ikke bør handle saaledes en anden Gang. Det vilde være bedre, men ganske vist ikke tilfredsstillende Andragerne. Det vilde imidlertid være rart at faa en bestemt Udtalelse fra Ministeren om, hvorvidt han virkelig erkender, at særlig kgl. Kommissarius og ogsaa Amtmanden have været berettigede til at udstøde disse Medlemmer af Taksationskommissionen, skønt de af Amdsraadet vare lovlige valgte.

Ministeren for offentlige Arbejder

(*Juul Rysensteen*): Jeg beklager enten at have talt saa sagte, at jeg ikke er bleven forstaaet, eller at det ærede Medlem ikke har hørt mig. Sagen er, at naar der høves en Hovedinteresse ved et Baneanlæg, og det havde i alt Fald den ene af de to valgte Mænd, vil det selvfølgelig være vanskeligt for vedkommende ikke at sige som saa: Hvis jeg nu bedømmer Sagen paa denne Maade, dømmes jeg paa samme Maade bag efter. Det kan influere paa hans Dom, og derfor har Loven sat Værn imod, at en saadan interesseret vælges ind i Taksationskommissionen. (Afbrydelse af

N. I. Jensen). Ja, det ærede Medlem kan ryste paa Hovedet saa meget han vil, saaledes er Meningen. Da det ærede Medlem stadig synes at misforstaa mine Ord, vil jeg udtrykkelig sige, at jeg ved ikke, om den Mand vilde have taget noget som helst Interessesyn, men det vilde være mennesskeligt, om han havde gjort det. Det var ikke Kommissarius, der kasserede de to. Det har han sagt til mig personligt, og det maa jeg tro paa, da det er en meget sanddrø Mand.

N. I. Jensen: Jeg kan kun holde mig til de Meddelelser, der ere tilfyldte mig, og de gaa, som sagt, ud paa, at Amdsraadet anerkender, at Valget af de to første Medlemmer var foregaaet paa lovlige Vis, og at der ikke var Spor af Grund for det ene af Medlemmerne til at træde ud. Altsaa kan Amtmanden i og for sig ikke være Skyld i, at der er sket noget i saa Henseende, men det maa være kgl. Kommissarius, der har givet Anledning dertil, og som maa bære den væsentlige Del af Skylden for det urigtige, her er sket.

Ministeren for offentlige Arbejder

(*Juul Rysensteen*): Jeg tillader mig bestemt at hævde, at kgl. Kommissarius intet har paa sin Samvittighed her.

Ordføreren (Busk): Jeg vil takke Ministeren for den velvillige Maade, paa hvilken han har taget mod de Andragender, som Udvalget eller endog dets Mindretal har henvist til ham. For at nævne det, der er passeret sidst, vil jeg sige, at det ærede Medlem for Bornholm (*N. I. Jensen*) vist har misforstaaet Situationen noget. Det forekommer mig nemlig at være i hans Interesse at holde Ministeren fast ved hans velvillige Udtalelser i hans første Tale om, at denne Sag egentlig burde have været henvist til Indenrigsministeren, da det drejede sig om en Urigtighed, der skulde være begaaet af Amtmanden, og denne nærmest henhører under Indenrigsministeren. Det var muligt, at han saa vilde spørge Indenrigsministeren derom og yderligere undersøge Sagen. Hvis der saa af en af Indenrigsministerens Embedsmænd var blevet begaaet noget ulovligt, vilde Ministeren sikkert — forudsætter jeg — tage sig deraf. Det forekommer mig, at det maa være i det ærede Medlems Interesse, der specielt repræsenterer de paagældende, at fastholde Ministeren paa dette Punkt.